

Να αναμεταφραστεί.

Δ. Γιολδάσης

— ο Ζυγείας —
LSC

Μεγάλη συνδιάσκεψη των κομμουνιστών της
πρώτης διεύθυνσης της Λογιστικής Υπηρεσίας

ΕΡΩΤΗΣΗ ΤΟΥ ΔΕΛΤΑ (Από τον ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΗΝ ΠΙΝΑΚΑ)

Μερικὰ ἀποσπάματα ἀπὸ τὸν Πανελλήνιον Τύ-
πον διὰ τὴν Τέχνην τοῦ ζωγράφου Δ. Γιολδάση

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΔΕΚΑ. (Λύκειον Ἑλληνίδων).

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ». (Φεβρουάριος 1924)

— Ὁ κ. Γιολδάσης μᾶς παρουσιάζει λίαν ἐνδιαφέρουσαν ἀποψη
τῆς ἰσοροπομένης ἐξπρεσιονιστικῆς τεχνοτροπίας τοῦ ὑπαίθρου, εἰς
ἀρκετὴν παραγωγὴν πινάκων. Ἐνοοῦμεν ὀλόκληρον τὴν θαυμασίαν
σειρὰν τῶν Θεσσαλικῶν Τοπειῶν, ὅπου ἐκφραστηκότετα καὶ λιτό-
τατα ἀπεδίδεται ἡ αὐχμηρότης τῶν Θεσσαλικῶν βράχων καὶ ἡ ἀχλὺς
τῶν Θεσσαλικῶν λάμπων, ἡ χαρακτηριστικὴ διαφάνεια τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ὁ μαρμαίρων φωτισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς φύσεως... Ἐπίσης τὸ εἰς
φυσικὸν μέγεθος «Πορτραῖτο Κυρίας» ἐντυποπιστικώτατα χρωματι-
σμένον μὲ νεοτροπίζουσαν τέχνην καὶ ἐν τούτοις μὲ ἀπόλυτον λο-
γικὴν εἰς τὴν μορφικὴν ἔκφρασην... **Ἄγγ. Δόξας**

«ΕΣΤΙΑ» (Φεβρουάριος 1924)

— Ὁ κ. Γιολδάσης τολμηρὸς decorateur μᾶς δίδει τὰ ἀγριότε-
ρα καὶ περιεργότερα τοπεῖα. Ἡ Θεσσαλία μὲ τὸν Πηναῖόν της καὶ
τὰ Μετέωρά της, ποὺ παρέχει ἀφθονὰ τὰ θέματα. Αἱ γραμμαὶ του
εἶναι ἀδραὶ γεμάται ἀπὸ ἔμπνευσιν... **Φιλότεχνος**

«ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» 4—2—24

— Ὁ κ. Γιολδάσης νέος πρὸ δύο ἐτῶν ἀποφοιτήσας ἀπὸ τὸ Πα-
λυτεχνεῖον μας, εἶναι ἓνα φαινόμενον ἰσχυροῦ ταλάντου... σὲ δύο
χρόνια ποὺ τελείωσε τὸ Πολυτεχνεῖον μας παρουσιάζεται σχεδὸν ἓ-
νας Μάιτρ καὶ μάλιστα ἐξπρεσιονιστής. Τὸ «Πορτραῖτο Κυρίας» εἶ-
ναι ἔργο πολὺ δυνατό, ἓνα ἔργο τέτοιο ποὺ θὰ ἦτο πραγματικὰ ἓνα
ξεχωριστὸ κόσμημα στὴν Ἑλληνικὴ Πινακοθήκη. Τὸ ἔργο αὐτὸ ἔ-
χει μιὰ ἀφέλεια στὸ φιάξιμο καὶ ἓνα ζύγισμα στὴν τοποθέτησιν ποὺ
τὸ καθιστοῦν ἀσύγκριτα ξεχωρὸ, ἀλλὰ καὶ μοναδικὸ ὡς σύνθεσις χρω-
μάτων.....

Ὁ Γιολδάσης εἶναι ἓνας νέος συγκεντρωμένος καὶ μιὰ ἰδιοσυγκρα-
σία ἀξία μελέτης καὶ ἐνισχύσεως. Εἶναι τεχνίτης, μᾶς τὸ ἐγγυᾶται
αὐτὸ τὸ σύνολον τῆς ἐργασίας του ἡ ὁμοιογένεια αὐτῆς καὶ ὁ ρυθμὸς
της. Εἰς τὰ τοπεῖα του μᾶς φανερῶναι κάτι πολὺ ξεχωριστὸ ἀπὸ ὅτι
εἶδαμε ἕως σήμερα. Τὰ τοπεῖα του ἔχουν ἐξωτερικὴ γραμμὴ δυνατὴ
ἀπὸ περιεχόμενον της. Ὁ Γιολδάσης ἐξελισσόμενος εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ
ἀσφαλῶς γίνεναί ὁ ἐνδεδειγμένος Ἑλλήν ζωγράφος τῆς διαφημίσεως
τῶν ὠραίων Ἑλλ. Τοπειῶν. **Μ. Τ.**

«ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» 6—12—25

— Τὸν κ. Γιολδάσην ἐγνώρισα ἐδῶ καὶ δύο χρόνια, μὲ ἔκανε ἐντύπωση ἡ ἀσκητικὴ καὶ ἀπεκλυρωμένη ἀπὸ τὸν τραγὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς φρυσιογνωμία του, ἐφαίνετο ἀναμφίβολον ὅτι δὲν ἦτο πλασματικὸς ἀπὸ τὸ μέταλλον τῶν συνήθων τύπων δι' αὐτὸ ἐβαβεώθηκα ἀργότερον ὅταν ἐπικοινωνήσα μετὰ τὰ ἔργα του γεμάτα διὰ ἀπὸ ἔγκαρ τέρησιν καὶ ἀφροσίωσιν, ἀπὸ διηγετικὴν περιουλλογὴν καὶ ἀκοίμητον ἀνυσίαν. Δι' αὐτὸ ἐβαβεώθηκα καὶ προσθῆς ἀκόμη εἰς τὰς δύο αἰθούσας τοῦ Ζαπτείου Μεγάρου, ὅπου ὁ ἔξαιρετικὸς αὐτὸς καλλιτέχνης ἐκθέτη τοὺς πίνακάς του. Ὁ κ. Γιολδάσης δὲν εἶναι σχολαστικὸς paysagiste ἀλλ' ἕνας δραματιστὴς ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὴν φύσιν, προβάλων τὸν ἑαυτὸν του εἰς τὸν ἔξω κόσμον, βλέπων μὲ καθ' ὁλοκληρίαν ἰδικόν του τρόπον τὰ ἀντικείμενα... Ὁ κ. Γιολδάσης εἶναι ἤδη ἕνας ζωγράφος ἀπὸ τοὺς καλλιτέχνους μας. Ἄλλ' εἶναι ἴσως καὶ ἕνας μέγας ζωγράφος τοῦ ὁποίου ἔχομεν καθήκον καὶ δικαιοσύμεθα κατὰ ἕνα τρόπον νὰ ἀναμεινόμεν τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν... αἱ προσωπογραφίαι τοῦ κ. Γιολδάση ἀποτελοῦν μίαν ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυροῦ του ταλέντου.

I. Μ. Παναγιωτόπουλος

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ» 23—11—25

Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Γιολδάση εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Ζαπτείου Μεγάρου εἶναι ἀνεμφισβητήτως ἡ πλέον ἐνδιάφερον ἐκθεσις ἀπὸ ὅσας ἀνοίξαν τὴν φθινοπωρινὴν περίοδον... Γὰρ πορτραῖτα του κατέχουν σημαντικὴν θέσιν εἰς τὸ ἔργον του. Ὁ καλλιτέχνης αὐτὸς εἶναι ἕνα αὐτοδημιούργημα. Κατέκτησε τὴν τέχνην του μὲ ἕνα σκληρότατον ἀγῶνα. Χωρὶς ποτὲ νὰ χάσῃ τὴν πίστην, μὴ ὑποχωρῶν ποτὲ εἰς τὰ πολλαπλὰ ἐμπόδια ποὺ παρουσιάσθησαν ἐμπρὸς του, ἀλλὰ μὲ ἕνα σπάνιον θάρρος βαδίζων πρὸς τὸν τελικὸν σκοπὸν του βέβαιος ὅτι θὰ νικήσῃ... δίδει εἰς τὰ ἔργα του τὸν τυπικὸν χαρακτῆρα τοῦ τοπίου εἰς τὴν ἀπεραντοσύνην τοῦ διαστήματος. Εἰς τὰ πορτραῖτα του τὸ σχέδιον ὅσον καὶ ἡ ἁρμονία τῶν χρωμάτων εἶναι τέλεια... ὁ Γιολδάσης μὲ τὰ προσόντα ποὺ κατέχει, δὲν ὑπάρχει ἱμφιβολία ὅτι θὰ μᾶς δώσῃ ἔξαιρετικὰ ἔργα.

Ω

«ΒΡΑΔΥΝΗ» 6—12—25

Θὰ μπορούσε κανεὶς ἀσφαλῶς νὰ βεβαιώσῃ ὅτι οἱ πίνακες τοῦ κ. Γιολδάση δὲν εἶναι παρὰ καλλιτεχνικὲς συγκινήσεις ἐκφρασμένες μὲ ἁρμονικὰ σχήματα καὶ χρώματα... σὺντε καμμίαν κριτικὴν θὰ μπορούσε νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν συγκίνησιν τὴν ὁποίαν ἐπισκέπτης, χρη-

σιμοποιῶν τὰ μάτια του καὶ τὴν ψυχὴν του, θὰ μπορούσε νὰ νοιώσῃ... Ἡ προσωπογραφίαι τοῦ κ. Γιολδάση, κείθουν διὰ καὶ εἰς τὸ ἔξοχιστὰ δύσκολο αὐτὸ εἶδος ἀποδεικνύεται ἀληθινὸς καλλιτέχνης... X

«ΒΡΑΔΥΝΗ» 8—2—26

..... Τὸ σύνολο τῆς ἐργασίας τοῦ νέου ζωγράφου μᾶς δίνει ἕνα αἶσθημα εὐάρεστο, μᾶς δείχνει ἕνα δραστήριον, ἕνα αἰσθαντικὸ καὶ ἕνα διακοσμητικὸν, ποὺ πολεμᾷ νὰ μᾶς πῇ τοὺς πόθους του. Ἀρχίζει νὰ μᾶς λέει καὶ εἶναι τόσο καλὴ ἡ ἀφήγησίς του. K. Μαλλέας

«ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ Ν. ΥΟΡΚΗΣ» (Φεβρουάριος 1926)

..... Ἡ ἔκθεσις μᾶς μετὰ τῆς σιρῆς ἔργων τοῦ κ. Γιολδάση εἰς τὸ Ζαπτεῖον, ἦτο γὰρ μὲν μὴ πορευτικὴ ἀποκάλυψις. Εὐρέθηκα πρὸ ἑνὸς καλλιτέχνη, ὁ ὁποῖος δὲν δίδει ἀπλῶς ὑποσχάσεις καλῆς μελαντικῆς ἐξέλιξεως, ἀλλ' ὁ ὁποῖος εἰρήσκειται στὴν πλῆρη καὶ δυνατὴ ἀνθήσασιν, ἑνὸς πρωτοτύπου καὶ ἀξιολογῶν ταλέντου το ὁποῖον τὸν κατατάσῃ στὴν πρώτην γραμμὴν μετὰ τῶν Ἑλλήνων συναδέλφων του... κάτοχος τῶν τεχνικῶν μέσων, δὲν εἶναι μόνον ἕνας πολὺ καλὸς κολορίστα ἀλλὰ καὶ ἕνας δυνατὸς ἐρημηγευτὴς τῆς ψυχῆς τῶν πραγμάτων ποὺ εἰκονίζει... Τὰ πορτραῖτα του μὲ ἐκράτησαν ἐπὶ μακρόν. Ἡ ἐκφραστικότης τῶν, ἡ εὐαισθητικότης τῶν, τὴν ὁποῖαν ὁ ζωγράφος ἔχει κατορθώσῃ νὰ ἀποδοῖ, ἡ χρωματικὴ του θερμότης, ἡ βιβύτης τῆς ἐνατενίσσεως τῶν καὶ ἡ τεχνικὴ τῶν ἀποδόσεως μὲ εὐθυμῶν τὸν περιφθιμον Ἰσπανὸν ζωγράφου—Γκόγια—καὶ ὁ ἔπαινος αὐτὸς, διότι ἔπαινον θέλω νὰ κάμω μὲ αὐτὸν τὸν παραλληλισμὸν, δὲν εἶναι μικρὸς.....

K. Ουράνης

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ» 29—4—26

..... Καλλιτέχνης νέος ἀλλὰ μὲ μίαν ἐπίδοσιν θαυμασίας ἐπιμειλείας, εὐφρόμως γνωστὸς πλέον ἀπὸ τὴν πρὸ καιροῦ ἐκθεσιν του, διακρίνεται ἐν μέσῳ τῶν συναδέλφων του ὁ Γιολδάσης... εἶναι ζωγράφος μὲ διεσπασμένην λεπτὴν καὶ μὲ γενναίαν γνώσιν τῶν μυστικῶν τοῦ χρώματος, ποὺ αἱ ἀξιώσεις ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν τὸν φτερούργιστον πολὺ ψηλότερα τῶν συμβατικῶν ὁρίων καὶ μᾶς ὑπόσονται πρὸσδοκῶν ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ καθαροῦ, δημογραφικοῦ. Φιλότεχνος

ΕΚΘΕΣΙΣ ΓΙΟΛΔΑΣΗ ΖΑΠΠΕΙΟΝ Ἰανουάριος 1929

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ» 3—1—29

..... Ἡ τέχνη του ἐπέγασεν ἀπὸ τὴν ἀγάπην, καὶ πονθὲν δὲν σφάλει ἐκείνος, ποὺ εἶπε ὅτι ἡ τέχνη εἶναι «λατρεία»... Ἡ ἁρμονικὴ καὶ ἡρεμὸς τέχνη του βρῆκε βαθύτερον καὶ ἀξιότερον θέμα εἰς

τήν παρθένον φύιν, στους κάμπους, στα άκύμαντα νερά, στις λεύκες και εις την εξαιρετικήν στιγμήν τής παρθενίας τής φύσεως—στα χιόνια. Κανένας από τους πίνακας του δεν πέφτει κάτω από τὸ ἄβρον και ἄλλον θέμα του, κανένας δεν είναι ὠμός και τραχὺς, ἀλλὰ ὅλοι παρουσιάζουν ὅ,τι ἐσκέφθη στὰς ἐξαιρετικὰς αὐτὰς φαντασμαγορίας, ὁ μέγας τοῦς τής φύσεως : τὴν ἀγνότητα και τὸ ὄνειρον. Ὁ ἐπισκέπτης βλέπει ὅτι ἐνοιῶσε τὸ θέμα του ὁ ζωγράφος τόσο καλά, ὥστε μᾶς ἔδωσε κάτι περισσότερο τής περιγραφῆς—μὰ ἐρημνεία τής χιονισμένης ἐρημιάς, χιόνια ἐξαυλωμένα εις τὴν ποιητικὴν του σκέψιν..... Χρειαζεται ἓνα τάλαντον ὄριμον και ἐγγενές γιὰ νὰ φθάσῃ κανεὶς ἐκεῖ. Καὶ τὴν ἴδια ἐγγένεια, τὸν ἴδιον ζωγραφικὸν χυμὸν παρουσιάζουν ὅλα τὰ συγκινητικὰ του τοπεῖα μὲ τοὺς κάμπους και τ' ἀκρογᾶλια. Ὅλη αὐτὴ ἡ ἐργασία εἶναι διαλεκτὴ. Βγῆκε ἀπὸ σκέψῃ συγκινημένη. Απεδόθη μὲ χέρι στοθερό. Ἡ ἠθογραφία του κρατεῖται εἰ, τὸ ἐπίπεδον τής τέχνης..... ὁ νέος καλλιτέχνης ἐσχημάτισε ἤδη τὴν φνσιογνωμίαν του. Τὸ ἔργον του συμφωνεῖ μὲ τὴν ἰδiosisκρασίαν του, ἔχει ἓνα ὕψος, τὸ ὕψος του ἔχει τὸν χαρακτῆρα τής γαλήνης και τής χάριτος, τὴ μοναχικὴν τὼν λεπτῶν σχημάτων και τὼν σιγαλῶν τόνων. Εἶναι ἔργον ἐγγενές, ἁρμονικόν, σταθερόν, καθαρόν, χωρὶς νευρικότητα..... **Ζαχ. Παπαντωνίου**

«ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 17—1—29

..... Τὸ ἔργον του φέρει τὴν σφραγίδα μιᾶς δυνατῆς καλλιτεχνικῆς φνσιογνωμίας Ἡ σειρά τὼν λιμνῶν πινάκων του ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Θεσσαλικοῦ κάμπου θὰ μπορούσε νὰ ὀνομασθῆ «Ἐποποιία τής Θεσσαλικῆς φύσεως»..... εἰς τὴν ἠθογραφικὴν ἐργασίαν του ἀποδίδει τὴν ζωὴν τοῦ ὑπαίθρου μὲ ζωηρότητα, πὸν ἀποδεικνύει εὐσυνειδησίαν, μελέτην και λεπτομερῆ παρατήρησιν..... ὁ κ. Γιολλάσης εἶναι καλλιτέχνης τοῦ δεν ὀφείλει τίποτε σὲ κανένα. Εἶναι τελείως αὐθύπαρκτος. Βλέπει τὸ θέμα του κατὰ τρόπον ἐντελῶς ἰδικόν του και τὸ ἀποδίδει κατὰ τρόπον προσωπικόν. **Τ. Μπ.**

«ΠΡΩ-Ι-Α» 16—3—29

— Ὁ Γιολλάσης εἶναι ἓνας νέος ζωγράφος, ὁ ὁποῖος ἐκφράζει στὴ ἐποχῇ μας τὴν ἴδια δυναμικὴ ὁρμή, ἡ ὁποία κάνει τὴν Ἑλληνικὴν Τέχνην νὰ ζῆ σὲ ὅλες τής ἐποχῆς. Γνωρίζει πολὺ καλά τὴ γλώσσα τής ὀμορφιάς..... Ἡ ζωγραφικὴ τοῦ Γιολλάσης εἶναι παγκόσμιον ζωγραφικὴ. Εἶναι μεγάλη ζωγραφικὴ και πρέπει νὰ βγῆ ἀπὸ τὰ σύνορα γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸν κόσμον και τοὺς Μαῖτρο τοῦ πολιμένου κόσμου. **Καρλότα Μαρ. Κανέλλου**

«ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ Ν. ΥΟΡΚΗΣ» Μαρτίος 1929

... Ὁ Γιολλάσης μᾶς ἔδωσε ἓνα ἔργον πὸν δεν εἶναι μόνον μιὰ

χαρὰ γιὰ τὰ μάτια, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον ὑποβάλλει μὲ μιὰ ἔνταση δημιουργικὴ ὅλη τὴν ἀτμόσφαιρα τὼν Θεσσαλικῶν κάμπων και βουνῶν, ἀπ' τὰ ὁποία βγῆκε. Τὸ θέμα τής περισσότερης φορῆς εἶναι ἓνας κάμπος, ἓνα λιβάδι μ' ἓνα δρόμον πὸν χάνεται μακρὰ μ' ἓνα τσοπάνη πὸν φυλάει μερικὰ πρόβατα, μὲ βουνὰ στὸ βάθος. Ἐνας μέτριος ζωγράφος δεν θὰ μπορούσε νὰ βγάλῃ τίποτε ἀπὸ τέτοια φτωχὰ θέματα. Ὁ Γιολλάσης ὅμως μὲ τής ζυγισμένες χρωματικῆς του ἀξίες, μὲ τὴν ἀφέλεια και τὴ δροσιὰ τοῦ σχεδίου του, μὲ τὴν συνθετικὴν του δύναμη, παράγει ἀτμόσφαιρα, μιὰ ἀτμόσφαιρα πλατύτερη ἀπὸ τοῦ κομποῦ τοῦ τοπίου πὸν ζωγραφίζει, μιὰ ἀτμόσφαιρα πὸν ἔχει τὴν ποιήσῃ ὀλοκλήρου τοῦ Θεσσαλικοῦ κάμπου και ὄλων τὼν βουνῶν, πὸν τὸν περιζώνουν και ὄλων τὼν ἀνθρώπων πὸν τὸν κατοικοῦν.

Κ. Ουράνης

ΕΚΘΕΣΗΣ ΓΙΟΛΔΑΣΗ Ἄσυλον Τέχνης Ἰανουάριος 1933

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ» 14—1—33

..... Ὁ κ. Γιολλάσης, ὁ ὁποῖος εἶναι μιὰ ἰδiosisκρασίαν ἁρμονιστοῦ και ἓνα ἠθμολογικὸ πνεῦμα, μπορούσε μὲ τὴν ἔως τότε ἐργασίαν του νὰ ἀνεβάσῃ τὴν ὀμορφίαν τής πεδινῆς Θεσσαλίας, σ' ἓνα λεπτὸ γαλήνιον πνευματικὸν νοσημα..... Τὰ ἔργα του βγαίνουν ἀπὸ σχηματισμένο ὕψος..... εἶναι ἀπὸ τοὺς λίγους καλλιτέχνας πὸν ἔβανον χωρὶς ἓνα ἔργον μὲ σταθερὸν χαρακτῆρα..... Τὰ χιόνια του καταγμένα ἰπὸ ἓνα ἁρμονιστῆν, καθὼς αὐτός, ἔχουν συνδεθῆ μὲ τὸ θέμα τὼν σπητιῶν και τὼν βουνῶν, και τονισμένα μὲ ἐπιδειξίτητα στὴ γαλήνεια και τής μενεξεδένιας ἀποχρώσεως τὼν, βαλμένα μὲ λιτότητα στὴς ἀτέγες και τὰ δένδρα κρατήθηκαν στὴν ἐλαφρότητα και τὸ ὀντιρωδες.

Ζαχ. Παπαντωνίου

ΠΡΩ-Ι-Α 25—1—33

— Ἡ πινελὴ του ἔχει συγκίνησιν, τὸ ὕψος τής; μιᾶς του, μιὰ ἐνεργεια ὀδηγημένη ἀπ' τὴν ἐντύπωσιν τοῦ αἰσθηματός του. Οἱ τεχνικῆς του γνώσεις ἀφομοώθηκαν μὲ ὅτι αἰσθανόταν ἀπὸ τὸ πρᾶγμα..... Τὴ φύσῃ δεν τὴν εἶδε μοναχὰ ὡς τεχνίτης, ἔζησε μαζί της, ἐπέφρασε τής σκληρῆς ὄψεως τής μοναξιάς, τής βουνήσιας, τής πέτρινης μοναξιάς μὲς τὸ ὑπαίθρο..... Τὸ σχέδιόν του ἔχει τὴν ἀφέλεια πὸν ἔχει ὁ ἑαυτός μας, ὅταν εἴμαστε ἀπομονομένοι μὲς τὴν ἀγκαλιὰ τής φύσεως. Νὰ τι πολῦτιμο μᾶς χωρίζει μὲ τὴ ζωγραφικὴν του ὁ Γιολλάσης.

Ἡ ζωὴ τοῦ Θεσσαλικοῦ ὑπαίθρου μᾶς ἔδωσε τὸ ἔπος, τὸ Ἡσίοδειον ἔπος αὐτῶν τὼν ἀνθρώπων, μὲ πλαῖσιον τὰ χιονισμένα βουνὰ ἢ τὰ στίλβοντα τὴν ἀναξιν μὲ τὸν χαρούμενον ἥλιον, τὰ ξεμοναχισμένα δένδρα, τὰ χωρικά σπήτια, τὸ χλοῖσιμον λιβάδι, τὸν βορεινὸ

οὐρανό..... Ὁ Γιολδάσης ἔχει χαράξει τὸ δρόμο του, ἐφίλασε σ' ἓνα σημεῖο προχωρημένο, ἐπρόσεξε πολὺ κι' ἔγινε ἓνα μὲ τὸ ἀντικείμενο του, ἐξελίχθη εἰς τὸ κεφαλαῖωδες γιὰ μιὰ ζωγραφικὴ ἀλήθεινῃ. Τὸ φῶς, τὸ εἶδε ὡς χρῶμα, τὸ εἶδε μαζὶ μὲ τὸν χρωματικὸν τόνο..... γιατί ἐφίλασε νὰ χειρίζεται τὸ «μέσα» τῆς δουλειᾶς του σ' ἓνα νόημα πὺ ἡ δημιουργία ἀπαιτεῖ, ὥστε νὰ γίνεται ἡ ὄλη χρῶμα, ἔκφρασις, διάθεσι χρωματικῆ.....

Α. Δ.

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ» 9—1—33

..... Ἀποκαλύπτει στὴν τέχνη του τὸν ἐσωτερικὸ του ψυχισμό, ἐμφανίζεται ὡς ζωγράφος συναισθηματικῆς ἐσωτερικότητος, ἐπάνω ἀπὸ τόσα και χρόνο, ἀκούσια καὶ ἀναπόφευκτα συμβολιστῆς πὺ ἐξισώνει τὸ φυσικὸ φαινόμενο μὲ τὴν ἀντίστοιχὴ του ψυχικὴ του κατάσταση, κλασικὴ μὲ τὴν ἔννοια τοῦ ἀναλοιώτου, ἀνθρώπινος καὶ ἀνεπιτήδευτος..... Οἱ πίνακες τοῦ κ. Γιολδάση δὲν πρέπει νὰ κριθῶν μόνον ἀπὸ ἓνα αἰσθητικὸ μάτι, μὰ νὰ προσεχθῶν μὲ φιλοσοφικὴν ἀνατένιση..... εἰς τὸ δοκίμισμα τοῦ ταλέντου του στὴν ἀπόδοσιν τοῦ χιονιοῦ, μὰς δίδει μιὰ σειρά ἀριστουργηματικὰ κομμάτια ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Γιολδάση ἀποτελεῖ ἐμφάνη μὲν πραγματικὴν μιᾶς γερῆς καλλιτεχνικῆς ἐργασίας

Ἄγγ. Δόξας

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ» 6—1—33

..... Ὁ κ. Γιολδάσης ζωγράφος μὲ ἰσχυρὸ ταλέντο καὶ μὲ συνεχῆ διάθεσι νὰ φθάσῃ πὺ ψηλά, προχωρεῖ πάντα σὲ νέες ἀναζητήσεις, ἔχει βρῆ στὴ σύνθεσι καθαρὰ ἀτομικὸ χαρακτῆρα. Ἡ ζωγραφικότητά του μὲ τὴν ζωντανὴ ἀτμόσφαιρα, μὲ τὴ δική του ἀρμονία ὄγκων καὶ χρωμάτων, δίδοντις ἓνα σύνολο ἐντελῶς πρωτότυπο.

Ἡ ἀναδημιουργία τῶν Θεσσαλικῶν τοπειῶν, πότε μέσα στὰ χιόνια, πότε, μέσα στὴ γλωρρασιὰ τῆς ἀνοιξεως, πότε μέσα στὴ θλίψει τοῦ φθινοπώρου, γίνεται ἀπὸ τὸν κ. Γιολδάση μὲ τὰ δικά του μέσα, καὶ κάθε φορὰ ἡ συγκίνησις του καὶ ἡ μαεστρία τῆς τεχνικῆς του φέρνει σὲ πὺ ὄριμα καλλιτεχνικὰ ἀποτελέσματα. Ὁ κ. Γιολδάσης εἶναι ἀπὸ καιρὸ πὺ σχηματισμένος καλλιτέχνης καὶ ὁμως προχωρεῖ πάντα σὲ νέες ἀποκαλύψεις τοῦ ἰσχυροῦ του ταλέντου.

Φ. Γ.